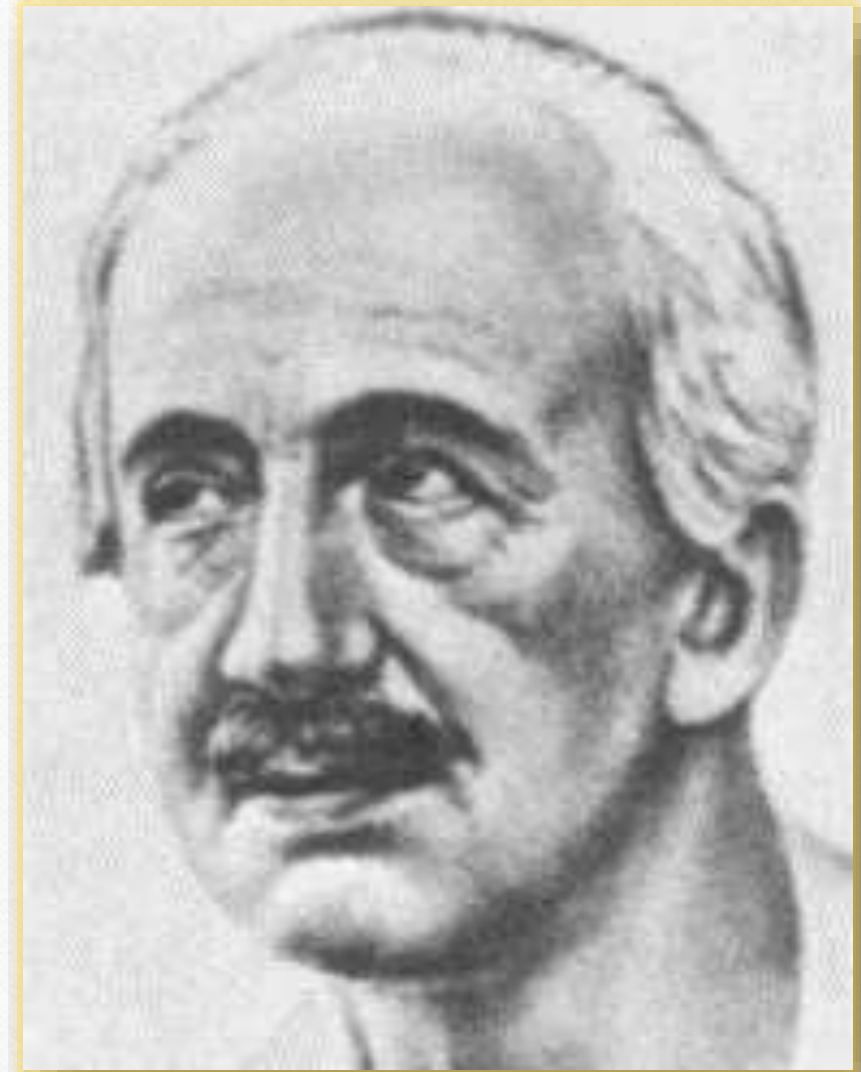

CIEKAWE BIOGRAFIE

LOKALNA GRUPA DZIAŁANIA-PRZYJAZNE MAZOWSZE

Stefan Czarnowski (1879-1937), syn właścicieli majątku Kroczewo, socjolog, prof. Uniwersytetu Warszawskiego, wykładowca w Szkole Sztabu Generalnego, Wolnej Wszechnicy Polskiej i w szkole dramatycznej w Warszawie. Studiował w Lipsku, Berlinie i Paryżu. Legionista, uczestnik wojny polsko-bolszewickiej (1920). Jeden ze współtwórców polskiej socjologii. Pozostawił wiele rozpraw z socjologii religii, literatury, kultury i pracy. Zdecydowanie popierał wszelkie ruchy nacechowane humanizmem, zwłaszcza antyfaszystowskie i antytotalitarne. Należał do zagorzałych obrońców wolności i swobód obywatelskich. Członek - założyciel francuskiego Instytutu *Francais de Socjologie*.

Hieronim Napoleon Bońkowski (1807-1886), syn Antoniego i Marianny Pawliszewskiej, właścicieli majątku Bońki, absolwent Wydziału Nauk i Sztuk Pięknych Uniwersytetu Warszawskiego. Walczył jako kapitan w powstaniu listopadowym, a po jego upadku udał się na emigrację do Szwajcarii. W 1834 roku uzyskał doktorat z prawa na Uniwersytecie we Fryburgu, pracował tam jako lektor języka polskiego. Następnie zamieszkał w Paryżu, gdzie był tłumaczem przysięgłym oraz prowadził pracę naukową i publicystyczną. Był nauczycielem dzieci Adama Mickiewicza. Pod koniec życia osiadł w Krakowie. Jego brat Ignacy pracował jako gubernator cywilny płocki.

Franciszek Salezy Dmochowski (1801-1871), syn pisarza i publicysty, sekretarza Hugona Kołłątaja, Franciszka Ksawerego Dmochowskiego i Izabeli Mikorskiej. Pracował w Warszawie jako tłumacz, redaktor, wydawca, właściciel drukarni i księgarni. W czasie powstania listopadowego służył jako porucznik w Sztabie Gwardii Narodowej. W 1840 roku osiadł w swoim majątku Radzikowo. W 1857 roku wrócił do Warszawy i pracował jako nauczyciel.

Stanisław Ryszard Dobrowolski (1907-1985), poeta, współzałożyciel grupy artystycznej i czasopisma „Kwadryga”; podczas wojny członek AK, walczył w powstaniu warszawskim; prezes ZAiKS. W jego twórczości można odnaleźć bogate wątki autobiograficzne związane z okolicami Płońska, honorowy obywatel Płońska.

Loda Halama (właśc. Leokadia Halama) (1911-1996), urodzona w Czerwińsku nad Wisłą, aktorka i tancerka, primabalerina Teatru Wielkiego w Warszawie. Zaczęła występować w cyrku w wieku 6 lat. W latach 20-tych XX wieku zrobiła karierę w teatrach rewijowych, a w latach 30-tych grała główne role w polskich filmach, m.in. „Pani Minister tańczy”, „Manewry miłosne”. Występowała w Europie i w USA. W 1940 roku wróciła do Polski, gdzie prowadziła pracę charytatywną w ramach Rady Głównej Opiekuńczej. Brała udział w brawurowej akcji, dzięki której z jednego z warszawskich szpitali uciekli m.in. żołnierze broniący Westerplatte we wrześniu 1939r. W 1943 roku wyjechała do Szwajcarii. Występowała m.in. na rzecz PCK. Pod koniec życia wróciła do Polski.

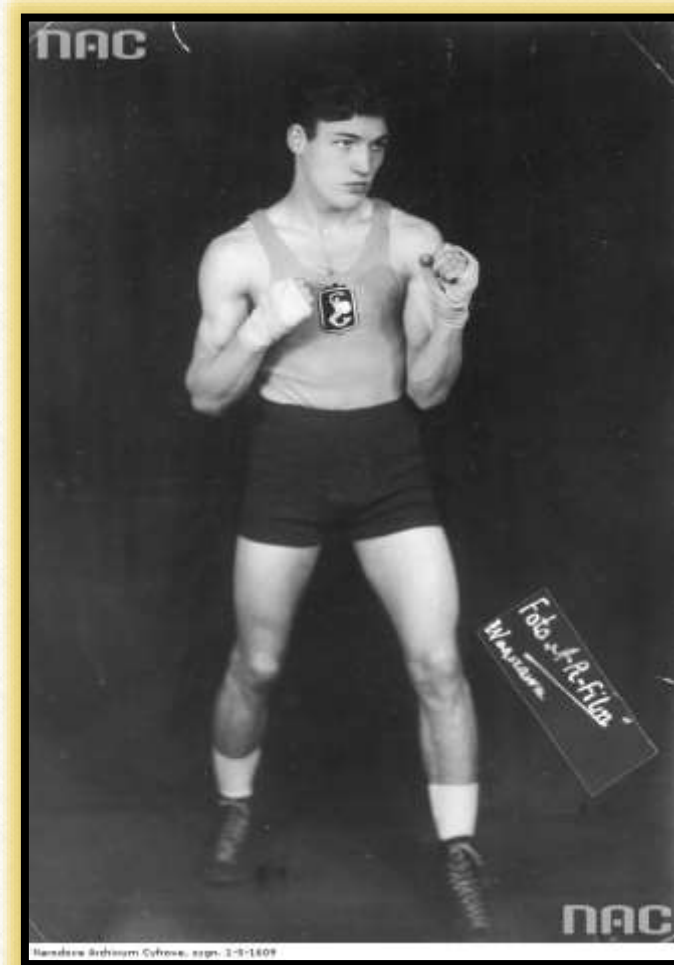
Jan Walery Jędrzejewicz (1835-1887), astronom, meteorolog, lekarz.

Rozpoczął studia na Wydziale Architektury w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie, które po roku przerwał i od 1856 roku podjął naukę medycyny na Uniwersytecie Moskiewskim. Po zakończeniu studiów podróżował po Europie (był m.in. w Niemczech, Anglii i Francji), po czym powrócił do kraju w 1862 r. i zamieszkał w Płońsku, gdzie rozpoczął praktykę lekarską. Dał się poznać jako pracowity, skłonny do poświęceń lekarz. Pracował nie tylko w Płońsku, ale również odwiedzał okoliczne wsie, gdzie udzielał niejednokrotnie bezpłatnej pomocy lekarskiej. Swoją bezinteresownością zdobył szacunek i uznanie. Oprócz medycyny, jego wielką pasją była astronomia. Nieopodal rzeki Płonki otworzył bardzo dobrze wyposażone obserwatorium astronomiczne, w którym od 1875 roku prowadził obserwacje, ich wyniki publikował w prasie naukowej. Specjalizował się w badaniach tzw.

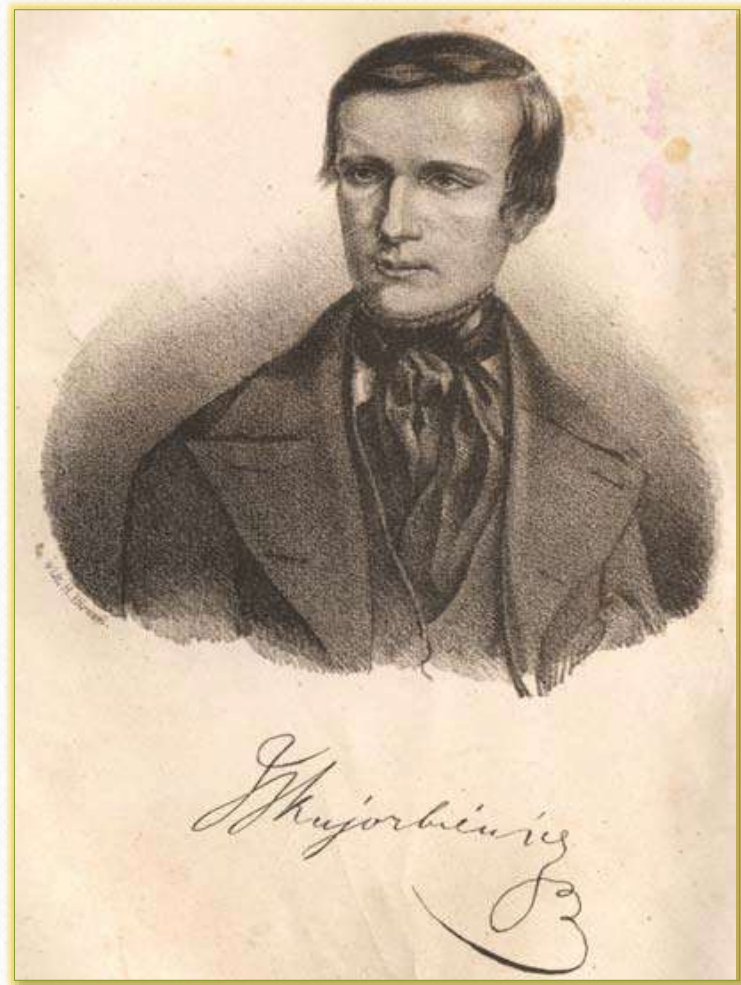
podwójnych i analizie położenia komet, interesowały go meteoryty i planety - w szczególności Mars, Saturn i Jowisz oraz zjawiska zachodzące na Słońcu. Prowadził też stację meteorologiczną. Wyniki oraz artykuły z zakresu meteorologii publikował w czasopismach tj. „Przyroda i Przemysł”, „Pamiętnik Fizjograficzny”, „Wędrowiec”. W 1886 roku wydał podręcznik *Kosmografia*, dzięki któremu zdobył rozgłos i uznanie. O pobycie Jana W. Jędrzejewicza w Płońsku przypomina znajdująca się przy ul. Grunwaldzkiej 22 (dawna ul. Ciechanowska) kamienica, w której mieszkał przez 25 lat.

Antoni Kolczyński (1917-1964), urodzony w Zdunowie, bokser, olimpijczyk. Zawodnik warszawskich klubów sportowych, w latach 1936-1939 czołowy bokser Polski i Europy, w 1939 roku mistrz Europy w kategorii półśredniej. Trzykrotny mistrz Polski w wadze średniej (1947, 1950, 1951), w latach 1947-1952 reprezentant Polski w meczach międzypaństwowych, mistrzostwach Europy i XIV Igrzyskach Olimpijskich w Londynie (1948).

Jan Majorkiewicz (1874-1938),
syn ziemianina Andrzeja (od 1806
roku burmistrz Płońsk); historyk
literatury polskiej, filozof, działacz
niepodległościowy.

Salomon Posner (ur. b.d., zm.1848) rabin, kupiec, filantrop przybyły na ziemie polskie w końcu XVIII wieku z Finlandii. Dzięki sprawnie prowadzonym interesom dorobił się znacznej fortuny. Był udziałowcem spółki hutniczo-węglowej. W 1817 r. Feliks Kadłubowski sprzedał mu dobra Kuchary pomimo zakazu nabywania dóbr ziemskich przez Żydów. Salomon Posner osiadł z rodziną w swoim majątku, a w okolicy zaczął organizować kolonię przemysłową. W 1824 roku założył tu manufakturę włókienniczą, jedną z pierwszych na ziemiach polskich, w której pracowało ok. 300 żydowskich robotników. Produkty dostarczano dla wojska, co przynosiło krociowe zyski. W okolicy Kuchar osiedlił 31 rodzin żydowskich. Ich osady były położone między gospodarstwami prowadzonymi przez polskich włościan. Takie sąsiedztwo miało wspomóc Żydów, u których nie było dotąd tradycji gospodarowania na ziemi.

Ks. Maciej Kazimierz Sarbiewski - ur. 24 lutego 1595 w Sarbiewie, gm. Baboszewo, zm. 2 kwietnia 1640 w Warszawie, europejskiej rangi poeta, teoretyk literatury epoki baroku. Nazywany *Horatius Sarmaticus* - sarmackim Horacym. Jego *Lyricorum libri* doczekały się kilkudziesięciu wydań w całej Europie. Absolwent kolegiów jezuickich w Pułtusku i Braniewie oraz w Akademii Wileńskiej. W roku 1612 wstąpił do zakonu jezuitów. Wykładał poetykę i retorykę w kolegiach w Połocku i Krożach oraz teologię i retorykę na Akademii Wileńskiej. Studia kontynuował w Rzymie. W 1623 roku otrzymał święcenia kapłańskie i został odznaczony przez papieża Urbana VIII najwyższą wówczas nagrodą literacką świata - laurem poetyckim, który można porównać z dzisiejszą Nagrodą Nobla w dziedzinie literatury. Do Polski wrócił w 1625 roku, został profesorem teologii na Akademii Wileńskiej. Od 1635 roku sprawował funkcję nadwornego kaznodziei króla Władysława IV.

Ks. Maciej Kazimierz Sarbiewski

W celu kultywowania miejscowych tradycji, popularyzacji postaci oraz dorobku w maju 2013 roku została utworzona przez Gminę Baboszewo Izba Pamięci Sarbiewskiego, która znajduje się w Szkole Podstawowej im. ks. Macieja Kazimierza Sarbiewskiego w Sarbiewie, w specjalnie do tego celu wydzielonej części budynku. W sali ekspozycyjnej znajdują się publikacje dotyczące epoki baroku oraz prezentacje multimedialne na temat Sarbiewskiego a także historii Sarbiewa i okolic. Odtwarzana muzyka barokowa tworzy odpowiedni klimat, charakterystyczny dla czasów, w których żył i tworzył Horacy z Mazowsza. Ponadto można obejrzeć zdjęcia z organizowanej cyklicznie w maju, z inicjatywy stowarzyszenia Academia Europaea Sarbieviana imprezy pn. Międzynarodowe Dni ks. Macieja Kazimierza Sarbiewskiego „Chrześcijański Horacy z Mazowsza”. Program imprezy jest bardzo bogaty i obejmuje: sesję naukową, koncerty poetycko-muzyczne, spotkania z pisarzami z kilku państw, wystawy, nabożeństwo w intencji "polskiego Horacego". Z uwagi na pochodzenie poety drugi dzień imprezy odbywa się na terenie Gminy Baboszewo - w rodzinnej miejscowości "Horacego". Organizowane są również konkursy "O Laur Sarbiewskiego": poetycki, krasomówczy, recytatorski, plastyczny. W Szkole Podstawowej w Sarbiewie, noszącej imię M.K. Sarbiewskiego, rozstrzygany jest konkurs krasomówczy i recytatorski. W kościele w Sarbiewie odbywa się uroczysta msza, w 2010 roku koncelebrował ją biskup płocki ks. dr Piotr Libera. Na Międzynarodowych Dniach M.K. Sarbiewskiego można spotkać wielu poetów, prozaików, uczonych i artystów z Polski i innych krajów. Na festiwalu wystąpili m.in.: soliści Opery Narodowej z Rzymu, Stanisław Sojka, Grzegorz Turnau, Edyta Geppert, Barbara Bursztynowicz. Od kilku lat także na Zamku Królewskim w Warszawie odbywają się Dni Macieja K. Sarbiewskiego SJ.

Malwina z Posnerow Garfeinowa-Garska (1870-1932) córka właścicieli majątku Kuchary, krytyk literatury, publicystka, pisarka, tłumaczka, pionierka ruchu emancypacji kobiet. Początkowo była związana ze środowiskiem warszawskim, a po ślubie (1892 r.) przeniosiła się do Krakowa. Od 1899 r. była redaktorem miesięcznika „Krytyka”. Tłumaczyła głównie literaturę skandynawską. Prowadziła aktywną działalność społeczno-polityczną. Wspierała rozwijający się ruch niepodległościowy i socjalistyczny. W trakcie podróży po Europie (1908-1913) nawiązała kontakty z ośrodkami literacko-artystycznymi.

Lucjan Zygmunt Giżyński ps. „Gozdawa”
(1909–1946), urodzony w Śródborzu w gminie Baboszewo, zmarł w Ramli (Brytyjska Palestyna), dowódca batalionu w powstaniu warszawskim, pochowany na Powązkach.

Dawid Ben Gurion (1886–1973) (właśc. Dawid Grün) urodzony w Płońsku, przedwojenny działacz międzynarodowego ruchu syjonistycznego; jeden z głównych współtwórców współczesnego Izraela, pierwszy premier Izraela, po ogłoszeniu deklaracji niepodległości w 1948 r. W trzydziątą rocznicę jego śmierci (1 grudnia 2003r.) powstała wystawa Dawida Ben Guriona, która prezentuje zdjęcia z jego okresu młodości, zanim jeszcze wyjechał do Erec Izrael w 1906r. Wystawa ponadto zawiera fotografie rodzinne, ojca, przyjaciół i znajomych, dom a także teksty opisujące sytuację społeczno-polityczną w Płońsku na przełomie XIX i XX w., które pochodzą z audycji radiowych Ben Guriona zebranych w książce, pt. „Dom rodzinny”. Można tu również obejrzeć wybrane zdjęcia, pochodzące z późniejszego okresu życia Premiera, obrazujące jego szeroką, międzynarodową pracę na rzecz rozwoju Izraela. O pobycie Dawida Ben Guriona w Płońsku przypomina skwer im. Dawida Ben Guriona, usytuowany w miejscu nieistniejącego już drewnianego domu, w którym się urodził (obecnie ul. Wspólna). Na skwerze znajdują się obok siebie: pomnik z piaskowca upamiętniający miejsce narodzin pierwszego premiera Izraela oraz rzeźba nazwana „Drzewem Pamięci”, na której zawieszane są pamiątkowe symboliczne liście upamiętniające wizytę delegacji izraelskich. Ponadto na płońskim rynku istnieje tablica poświęcona pamięci Dawida Ben Guriona, wmurowana w ścianę kamienicy, w której do wyjazdu z Płońska mieszkał Dawid Ben Gurion.

Mikołaj Kłosowski (ur. w 1788 w Raciążu, zm. b.d.), lekarz wojskowy, odbył kampanie wojenne w 1809, 1812 i 1813 r. W 1822 r. po studiach na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego uzyskał stopień chirurga. Następnie służył jako lekarz w powstaniu listopadowym. Od 1832 r. praktykował prywatnie w Kozienicach, a w latach 1843-1847 w Warce.

Antoni Paczowski (1874-1938), syn Teodora, architekta powiatowego w Ciechanowie; malarz, ziemianin. W 1914 r. osiadł w wydzierzawionym majątku Janików, obecnie Janikowo k. Czerwińska. Na przełomie lat 20. i 30. XX w. ożenił się z wdową z sąsiedniego majątku, Kamillą Żóttowską, zamieszkali w Chociszewie.

Szczepan Sawicki (1870-1944) rolnik, publicysta, poseł; urodził się we wsi Kołoząb, gdzie jego ojciec posiadał gospodarstwo rolne, które z czasem przejął. Na początku XX w. inicjował powstawanie w okolicy spółek handlowych, kółek rolniczych, sklepów spółdzielczych itp. Jako poseł pracował przy tworzeniu zrębów polskiego prawodawstwa u progu niepodległości. Był posłem na Sejm Ustawodawczy (1919-1922) oraz na Sejm RP I kadencji (1922-1927). Jako znaczący działacz regionalny został aresztowany przez hitlerowców i zamordowany w obozie koncentracyjnym Stutthof.

Stanisław Suliński (1873-1951) ksiądz rzymskokatolicki, działacz społeczny związany z popularyzacją kółek rolniczych, członek Zarządu Okresowego Towarzystwa Rolniczego, od 1909 r. proboszcz w Baboszewie, a następnie w Rzekuniu; do 1919 r. członek sejmiku powiatowego w Płońsku; poseł na Sejm Ustawodawczy (1919-1922).

Ludwik Tęśiorowski (Tensiorowski) (1803-1855) ksiądz
rzymskokatolicki, nauczyciel, wykładowca m.in. w seminarium w Pułtusku,
ukończył Wydział Nauk i Sztuk Pięknych Uniwersytetu Warszawskiego.
Kapelan w czasie powstania listopadowego, po 1833 r. zesłany na
Syberię, w okolice Irkucka. Po powrocie do kraju był wikariuszem
w parafii Żukowo.

Stefan Wesołowski (1908-2010), urodzony we wsi Kamienica, prof. medycyny, chirurg urolog; absolwent Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Warszawskiego. W czasie wojny członek ruchu oporu, m.in. niósł pomoc lekarską rannym żołnierzom AK po zamachu na Kutschere. Pracował w szpitalach warszawskich, od 1986 r. leczył w Ciechanowie. Honorowy obywatel Płońsk.

Dr Leon Rutkowski (1862-1917), urodzony w Turowie (powiat płocki). Wybitny naukowiec i płoński działacz społeczny oraz niepodległościowy, lekarz, publicysta. W 1887 r. osiedlił się w Płońsku. Dzięki swojej wiedzy, umiejętnościom oraz bezinteresowności zdobył rozległą praktykę lekarską obejmującą ponad 3 tysiące pacjentów rocznie. Nawiązał także bliższy kontakt z miejscowym lekarzem i znanym astronomem Janem Jędrzejewiczem, który prowadził w Płońsku stację meteorologiczną. Po śmierci Jędrzejewicza kontynuował prowadzenie stacji. Interesował się również antropologią, archeologią oraz meteorologią, co przełożyło się na wiele wydanych publikacji w tym zakresie. Z zakresu antropologii i archeologii opublikował łącznie trzydzieści prac naukowych. Inną dziedziną aktywności Leona Rutkowskiego była etnografia. Podejmował także działania na rzecz poprawy życia ludności. Z jego inicjatywy powstało okręgowe Towarzystwo Rolnicze w Płońsku, którym przez pewien czas kierował. Przyczynił do powstania Banku Spółdzielczego w Płońsku oraz był inicjatorem budowy gimnazjum płońskiego.

Franciszek Szwoch (1883-1949) - artysta, malarz, ur. 29 stycznia 1883 w Płońsku, zm. 16 listopada 1949 w Gdyni, ukończył gimnazjum płońskie. Studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Dzieła artysty wielokrotnie były prezentowane w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie. Jego najbardziej znane obrazy to: *Bitwa pod Puckiem, Bitwa Oliwska, Rybak z Helu, Wieczór nad zatoką.*

Henryk Sienkiewicz - urodzony 5 maja 1846 roku w Woli Okrzejskiej na Podlasiu, powieściopisarz i publicysta, w 1905 roku otrzymał Nagrodę Nobla w dziedzinie literatury za całokształt twórczości. W latach 1865-1866 dziewiętnastoletni Sienkiewicz przebywał we wsi Poświętne, położonej na skraju Płońska, gdzie pracował jako guwerner w domu Weyherów. Z racji pobytu pisarza u rodziny Weyherów, dwór nazwano „Sienkiewiczówką”. Wnętrza dworu nie mają zabytkowego wyposażenia, ale można poznać ich strukturę. W Płońsku utworzono również Turystyczny Szlak Sienkiewiczowski, który prowadzi przez miejsca związane z H. Sienkiewiczem poprzez jego pobyt w Płońsku lub poprzez działalność, jaką prowadzą instytucje z racji nadanego im imienia polskiego noblisty. Roczny pobyt na Ziemi Płońskiej był nie tylko okresem pracy zarobkowej wykonywanej po raz pierwszy, ale także czasem przygotowań do egzaminów oraz pierwszych prób literackich. W Płońsku to napisał swoją pierwszą, nigdy nieopublikowaną powieść pt. „Ofiara”. Po uzyskaniu świadectwa dojrzałości w 1866 roku zgodnie z wolą rodziców zapisał się na wydział medyczny Szkoły Głównej Warszawskiej. Szybko jednak przeniósł się na studia prawnicze. W końcu wybrał wydział filologiczno-historyczny, dzięki czemu gruntownie zaznajomił się ze staropolską literaturą i językiem. W latach 1883-1888 ukazał się wielki cykl powieści historycznych tj. Trylogia czyli „*Ogniem i mieczem*”, „*Potop*” i „*Pan Wołodyjowski*”, które przyniosły Sienkiewiczowi sławę, jakiej nie zdobył dotąd żaden polski pisarz. Utwory były pisane „ku pokrzepieniu serc” rodaków, będących pod zaborami. W niedługim czasie powstały nowe wielkie powieści historyczne: *Quo vadis* (Dokąd idziesz 1896), *Krzyżacy* (1900), *W pustyni i w puszczy*. Znane nowele to m.in.: *Szkice węglem*, *Janko Muzykant*, *Z pamiętnika poznańskiego nauczyciela*, *Latarnik*, *Bartek Zwycięzca*, *Sachem*, *Organista z Ponikuły*. H. Sienkiewicz zmarł 15 listopada 1916 roku w Vevey w Szwajcarii.

Wojciech Stanisław Chrościński (1665 - 1722) - poeta, tłumacz i żołnierz. Jego rodzina pochodziła z Chrościna. Był dworzaninem Andrzeja Modrzewskiego i Michała Radziejowskiego, któremu zadedykował swój pierwszy utwór literacki *Trąba wiekopomnej sławy i pamięci...* wydany w Warszawie w roku 1684. W latach 1685-1697 otrzymał tytuł sekretarza królewskiego oraz pełnił funkcję kierownika kancelarii królewskiej.

Za zasługi literackie, żołnierskie oraz zalety urzędnicze 25 maja 1685 r. król Jan III Sobieski nadał mu tytuł szlachecki pod herbem Junosza.

Edward A. Otto (1887-1962) jak podaje *Przewodnik historyczny Ziemi Płońskiej* Edward A. Otto „Urodził się w Raciążu. Był synem Antoniego i Franciszki. Studiował medycynę w Kazaniu. W 1917 roku otrzymał dyplom doktora medycyny. Po odzyskaniu niepodległości służył w wojsku polskim. W 1926 roku w stopniu kapitana przeniesiono go do rezerwy. Podjął pracę w Wymyślinie i w Skępem. Mieszkał przy ulicy Rypińskiej. Pracował jako akuszer i lekarz ogólny. Pełnił funkcję kierownika Ośrodka Zdrowia w Skępem. Był lekarzem szkolnym w Seminarium Nauczycielskim w Wymyślinie. Należał do Koła Oficerów Rezerwy w Skępem. Gdy wybuchła II wojna światowa, nie chciał podpisać niemieckiej listy narodowościowej. Został wysiedlony z rodziną w 1940 roku do Generalnej Guberni. Pracował w Warszawie. W 1945 roku wrócił do Wymyślina. Znow był kierownikiem ośrodka zdrowia. Zorganizował izbę porodową w Skępem. Pracował jako lekarz szkolny w Liceum Pedagogicznym w Wymyślinie. Doktor Edward A. Otto zmarł w 1962 roku w Skępem. Został pochowany na miejscowym cmentarzu”.

Wojciech Sadowski (21.02.1951-24.01.2001) malarz i rzeźbiarz.

W publikacji pt. *Przewodnik Historyczny Ziemi Płońskiej* wydanej przez Powiat Płoński czytamy: „Pan Wojciech Sadowski - wspaniały pedagog poeta, malarz, rzeźbiarz a przede wszystkim człowiek wielkiego serca, głęboko związany z mazowiecką wsią(...) Spuścizna artysty to ponad sto obrazów i rzeźb, kilkadziesiąt wierszy, osiem inscenizacji z okazji uroczystości szkolnych, jeden scenariusz filmowy. Sztuka Pana Wojciecha ma charakter filozoficzny, odkrywa życiową mądrość dojrzałego człowieka, wrażliwego na sprawy ludzkie. Autor nawiązywał do przeszłości, sięgał do wiejskiej sztuki i tradycji. O jego nierozzerwalnym związku z naturą i kulturą ludową świadczą wykorzystane w pracach materiały: drewno, kamienie, stare przedmioty (sierpy, trąbka, część kołowrotka). Tytuły niektórych obrazów Pana Wojciecha zaopatrzonych w komentarze poetyckie to: *Macierzyństwo, Ojcu, Prometeusz, Burza, Miss Atlantyda*. Za pracę pod tytułem *Macierzyństwo* autor w 1996 r. zdobył wyróżnienie na XII Ogólnopolskiej Wystawie Twórczości Pedagogów Plastyki (...). Bogaty zbiór materiałów dotyczących życia i twórczości artysty znajduje się w działającej w strukturze MCK w Płońsku Pracowni Dziejów Płońska. Dom rodziny Sadowskich w Nowym Naruszewie jest galerią jego prac”.

Mieczysław Jan Lisowski (2.11.1924-19.09.2007) urodzony w Dąbrowie Górniczej. W latach 1944-1945 służył w oddziale partyzanckim Armii Krajowej „Surowiec”. Występował pod pseudonimem „Burza”. Od 1945 do 1975 roku został powołany do służby w lotnictwie Wojska Polskiego. W 1983 r. podjął pracę w Nadleśnictwie Spała, gdzie był kustoszem Domu Pamięci Walki i Męczeństwa Leśników i Drzewiarzy. Interesował się rzeźbą, malarstwem, poezją. Najokazalsze dzieło to drewniany ołtarz polowy AK w Spale oraz 12 stacji drogi krzyżowej w formie kapliczek. Wykonał również dwie tablice, z których jedna upamiętnia Stanisława Wojciechowskiego i Ignacego Mościckiego - prezydentów II Rzeczypospolitej. Pod koniec życia mieszkał i tworzył w Popielźnie Zawady k. Jońca (pow. płoński).

Adam Kazimierz Feliks Ciemniewski (1866 - 1915), pochodził z osiadłej na Mazowszu szlacheckiej rodziny herbu Prawdzic. Artysta malarz, uczył się malarstwa i rysunku u Wojciecha Gersona. Początkowo uprawiał malarstwo o tematyce historyczno-obyczajowej, a następnie wiejskiej oraz religijnej. Malował m.in.: krajobrazy i sceny z życia wiejskiego np. żniwa, zbiór siana, powrót z pola. Swoje prace wystawiał w warszawskim Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych. Był także autorem portretów i obrazów religijnych, m.in. do kościołów w Warce i Luszewie. Około roku 1901 zamieszkał w nowym majątku rodziny - w Woźnikach koło Płońska.

Źródło:

- *Tradycja Mazowska powiat płoński-przewodnik subiektywny*, autor Jarosław Maciej Zawadzki, wyd. Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki, LGD-PM, Agencja Wydawnicza „Egros” s.c.
- *Przewodnik historyczny Ziemi Płońskiej*, wydawca Powiat Płoński, Pomorska Oficyna Wydawniczo-Reklamowa Jarosław Skrzypczak, Płońsk 2013
- www.gminababoszewo.pl
- www.skepe.pl/otto-edward